

РЕШЕНИЕ

№ 8331

гр. София, 02.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в
публично заседание на 03.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **11523** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е след връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд с Решение № 10559 от 29.10.2025 г., постановено по адм. дело № 7090/2025 г., по описа на Върховния административен съд, първо отделение, с което е отменено Решение № 13675 от 22.04.2025 г., постановено по адм. дело № 12150/2024 г. по описа на Административен съд – София-град.

Предмет на спора е жалба на „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], подадена чрез адв. С. Ж., срещу Ревизионен акт № Р-22221723006117-091-001 от 23.04.2024 г., потвърден с Решение № 1261 от 13.09.2024 г. на директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика" [населено място] при ЦУ на НАП, с който са установени задължения по ЗДДС за данъчните периоди месец 02.2021 г., месец 04.2021 г. и месец 08.2021 г. в размер на 61 833,43 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 18 802,49 лв. Общият размер е 80 635,92 лева.

Жалбоподателят счита, че РА е незаконосъобразен, необоснован и недоказан, издаден в нарушение на материалния закон, в противоречие със съществени процесуални правила в разрез със събраните по ревизионната преписка доказателства. Твърди се, че органът по приходите е издал акт, като е игнорирал представените от дружеството доказателства, като представените доказателства по ревизионната преписка са достатъчни за установяване на извършване на сделките. Изтъква се, че доставчиците по процесните фактури са регистрирани по ЗДДС лица, издали са проверяваните фактури и са ги включили в отчетните регистри, като по този начин са начислили данъка, както и че ревизираното лице притежава фактура по всяка от доставките,

включително и допълнителни доказателства, доказващи правото на данъчен кредит. В жалбата се посочва още, че счетоводството на дружеството е водено при спазване на всички изисквания на закона, а от представените доказателства се установява, че услугите са действително извършени от спорните доставчици, предвид извършените към тях плащания. Счита още за неоснователна констатацията на органа по приходите за липса на кадрова обезпеченост на доставчиците, както и че това не е определящо за признаването на правото на данъчен кредит, за което се позовава на практика на СЕС по дело С-324/11. Изтъква се, че доставките са разплатени към доставчиците, а плащанията са документирани с издадени фискални бонове от доставчика, а при извършено плащането данъкът става изискуем и доставчикът е длъжен да го начисли, дори услугата още да не е извършена. Позовава се на практика на ВАС по дело №1126/2013 г. в тази посока. Посочва се, че е в тежест на ревизиращия орган да докаже знанието у получателя относно обстоятелството, че доставчик участва в данъчна измама, както и че тази теза е постоянно поддържана в практиката на ВАС и е цитирана част от Решение № 1809/24.02.2022 г. Моли съда да отмени РА и да присъди на жалбоподателя направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД се представлява от адв. Ж., който моли съда да уважи жалбата, да отмени оспорвания акт и да му бъдат присъдени разноски, за което представя списък. Посочва, че в случая се установява незаконосъобразност на РА, доставчиците са регистрирани по ЗДДС, издавали са фактури, както и че е установено, че полученото при доставката е използвано в дейността, извършена в дружеството, доставките са разплатени, което се потвърждава от съдебно-счетоводната експертиза по делото, както и че ответникът не е доказал знание на ревизираното лице, че доставчикът евентуално участва в измама.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Националната агенция за приходите, се представлява от юрк. А.-П., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, като моли съда да я отхвърли по съображения, изложени в РА. Твърди, че от събраните по делото доказателства, изводите на органите по приходите не бяха оборени, като видно от ССчЕ, приемо-предавателните протоколи са с неположени подписи, няма реални данни за предаване предмета на доставката и няма данни кои лица са извършили услугите. Претендира разноски, за което представя списък и прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Административен съд - София-град, трето отделение, 20-ти състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по издаване на обжалвания в настоящото производство РА е започнало въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221723006117-020-001 от 18.10.2023 г., връчена по електронен път на 24.10.2023 г. /л. 50/ с предмет - установяване на задължения по ЗДДС за периодите от 01.02.2021 г. до 31.08.2021 г.

Определено е ревизията да бъде извършена от С. Д. Й. – главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и Н. Д. Г. – главен инспектор по приходите. Първоначално е определен срок за приключване на ревизията - три месеца от връчване на ЗВР. Със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ № Р-22221723006117-020-002 от 23.01.2024 г., /л. 51/ е изменен срокът на ревизията - до 18.03.2024 г. Посочените заповеди са издадени от Н. Ж. К. на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П., оправомощен съгласно Заповед № РД-01-

869/03.05.2023 г. на зам. Изпълнителния директор на НАП /л. 44/.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ ЖР-22221723006117-092-001 от 28.03.2024 г., връчен на 28.03.2024 г. на декларирания електронен адрес на дружеството /л. 71/. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и срещу издадения РД не е подадено писмено възражение срещу направените предложения за установяване на задължения с РД.

Ревизията е приключила с издаването на Ревизионен акт /РА/ № Р-22221723006117-091-001/23.04.2024 г., издаден от Н. Ж. К., възложил ревизията, и С. Д. Й., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП П. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 23.04.2024 г. /л. 78/.

С РА на осн. чл. 70, ал. 5 от ЗДДС във вр. с чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС за данъчен период от 01.02.2021 г. и 28.02.2021 г. е установен ДДС за внасяне в размер на 33 695.98 лв., за периода от 01.04.2021 г. до 30.04.2021 г. е установен ДДС за внасяне в размер на 27 655.92 лв., а за данъчен период от 01.08.2021 г. до 31.08.2021 г. е установен ДДС за внасяне в размер на 0.03 лв. Установеният общ дължим размер на ДДС, след извършено прихващане от органа по приходите е 54 929,46 лева (преди извършеното прихващане е в размер на 61 833,43 лв.), а начислените лихви за забава са в размер на 18 802,49 лв.

Въз основа на събраните доказателства се установява следното:

Ревизията е по повод упражнено от страна на ревизираното лице /РЛ/ право на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди м. 02.2021 г., м. 04 2021 г. и м. 08.2021 г. по фактури, издадени от доставчиците „МЕЛМАР ТМ“ ЕООД, „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП - 1“ ЕООД и „ЕВРО ТРАНСПОРТ - 66“ ЕООД.

Органите по приходите са установили, че дружеството е вписано в Търговския регистър на СГС по фирмено дело № 11537 от 2004 г. със седалище и адрес на управление - [населено място], район В., [улица]. Едноличен собственик на капитала и управител на дружеството е Д. Б. Б., а свързани лица са „Д. РЕСУРС“, ЕИК:[ЕИК] Сдружение "Българо - азербайджанска търговско индустриална палата – „БАТИП", ЕИК: [ЕГН] „Б.“ ЕИК:[ЕИК], „ЕКОРП“ ЕИК:[ЕИК], „ЕН БИ ЕНД ПИ“ ЕИК:[ЕИК], „ИДЕАЛ СТРОЙ“ ЕИК:[ЕИК], „П. ИЗВОР 2017“ ЕИК:[ЕИК].

В хода на ревизионното производство е установено, че дейността на жалбоподателя е свързана с търговско посредничество и осъществяване на износ на оборудване и материали за изграждане на спортни площадки, игрища и стадиони, както и изграждане на такива в страната. Допълнителна дейност, която извършва дружеството е отдаване под наем на собствени апартаменти, находящи се в [населено място].

Ревизиращият екип е изпратил на жалбоподателя Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. № Р 22221723006117-040-001/23.11.2023 г., връчено на 28.11.2023 г. по електронен път. В отговор от дружеството са представени документи и писмени обяснения. – Както бе споменато, с ИПДПОЗЛ №Р-22221723006117-040-001/23.11.2023 г. са изискани всички фактури, договори, анекси към тях, приемо-предавателни протоколи и други документи във връзка с реализиране на доставките. Такива са изискани и от доставчика. От страна на РЛ са представени фактури за покупки, приходни фактури, декларации, справки за притежавано имущество, справка за стопанисвани от дружеството обекти, главна книга за всички сметки за период 01.02.2021 г. - 31.08.2021 г. и други. Представена е оборотна ведомост за период 01.02.2021 г. - 31.08.2021 г., съгласно която са отчетени в счетоводството на дружеството следните приходи:

- по счетоводна сметка 703 - Приходи от продажби на услуги в размер на 9207,42 лв.
- по счетоводна сметка 7031 - Приходи от строителни дейности в размер на 351700 лв. По счетоводна сметка 709 - Други приходи от дейността в размер на 130,35 лв.

- по счетоводна сметка 751 - Нефинансови приходи от бъдещи, периоди в размер на 251 749,17 лв.

Представени са банкови извлечения от банковата сметка на дружеството в УниКредит Б. АД в лева.

Установено е, че за процесния период основен клиент на „СПОРТГРУП СЪРВИСИЗ“ ЕООД е БЪЛГАРСКИ ФУТБОЛЕН СЪЮЗ, с който лицето има сключени договори за проектиране и изпълнение на открити обекти за спортна дейност в К., П., С., Х. – договорите са представени в хода на ревизията /л. 231-246 от Приложение № 2 по делото/.

Органите по приходите са установили, че „СПОРТГРУП СЪРВИСИЗ“ ЕООД не разполага с кадрова обезпеченост през процесния период, а именно - от 01.02.2021 г. до 31.08.2021 г. Разполагало е с назначени две лица по трудови правоотношения на длъжност „търговски директор“ и длъжност „мениджър, проекти“, а СМР по договорите с БФС са извършени от подизпълнители - „ДИНАМИК РЕСУРС“ ООД, „МЕЛМАР ТМ“ ЕООД, „ЕВРО ТРАНСПОРТ-66“ ЕООД, и „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП-1“ ЕООД.

В хода на ревизията от ревизираното лице са представени договори, фактури за извършени дейности по техническо ръководство, проектиране, монтаж, разчертаване на изкуствена трева на обекти в К., П., Х. и С. от дружеството доставчик „ДИНАМИК РЕСУРС“ ООД с ЕИК[ЕИК], във връзка със сключените договори за изграждане на обектите с БЪЛГАРСКИ ФУТБОЛЕН СЪЮЗ. В сключените договори с подизпълнителя „ДИНАМИК РЕСУРС“ ООД е посочено, че цената по % договора включва техническо ръководство, всички вложени материали, ползвани машини и съоръжения, извършени работи, разходи за доставка, труд, механизация, складиране, изграждане и други. Във връзка с транспортиране на материалите - изкуствена трева, необходими за изграждане на определените обекти в сключените с БФС договори са представени товарителници, на които като изпращач са посочени „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД или „ДИНАМИК РЕСУРС“ ООД и получател „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД. Превозът е от място на натоварване [населено място] и разтоварване [населено място], [населено място], но не са представени транспортни документи за превоз на стоки от спорните доставчици, а именно - „МЕЛМАР ТМ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП-1“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЕВРО ТРАНСПОРТ-66“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] или други.

В хода на ревизията са извършени насрещни проверки на доставчиците по спорните фактури, обективирани в следните документи - Протокол за извършена насрещна проверка №П-22220423224509-141-001/23.01.2024 на „МЕЛМАР ТМ“ ЕООД /л. 62 от Приложение №1 по делото/, протокол за извършена насрещна проверка №П-22221023224507-141-001/23.01.2024 на „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП-1“ ЕООД /л. 60 от Приложение №1 по делото/, и с Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221023224508-141-001/15.01.2024 на „ЕВРО ТРАНСПОРТ-66“ ЕООД /л. 58 от Приложение №1 по делото/.

С протокол за присъединяване № Р-22221723006117-П73-001/14.03.2024 г. към ревизията са присъединени доказателства, събрани в хода на извършени ревизионни производства на всеки един от доставчиците по спорните фактури на ревизираното лице.

Относно доставките от „МЕЛМАР ТМ“ ЕООД в хода на ревизията е установено, че жалбоподателят е включил в дневника за покупки за данъчен период 02.2021 г., 03.2021 г. и 04.2021 г. и е упражнил право на приспадане на данъчен кредит по 8 бр. фактури /л. 56/. Ревизираното лице е представило договор № 921-188 от 17.02.2021 г. за доставка и монтаж на ударопогълщаща подложка между „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД като възложител и „МЕЛМАР ТМ“ ЕООД като изпълнител. Предмет на договора е доставка и монтаж на ударопогълщаща подложка POR 160 за изграждане на тренировъчни терени по футбол, количество 13808 кв.м.,

съгласно Приложение № 1 към договора. Срокът за доставка е в рамките на 3 седмици, считано от датата на авансовото плащане. Общата стойност на предвидената за доставка изкуствена трева възлиза на 222999,20 лв. без ДДС. В сключения договор е предвидено, че възложителят ще заплати 100% от стойността на ударопогълещата подложка в размер на 153959,20 лв. без ДДС. Възложителят ще заплати монтажа в рамките на 3 работни дни след приключване на монтажните работи на съответния обект. Всички плащания ще се извършват по банков път. В Приложение №1 към договора е посочено, че цените включват доставка до склада на Възложителя. Представен е анекс №1 от дата 25.04.2021 г. към договор № 21-188 за доставка и монтаж на ударопогълещата подложка от 17.02.2021 г. С анекса се променя количеството за монтаж от 13808 кв. м. на 6904 кв. м. по ед. цена лв. без ДДС 5,00 лв.

РЛ е представило копия на фактурите с доставчик „МЕЛМАР ТМ" ЕООД, фактури за авансови плащания, приемо-предавателни протоколи. Представена е фактура №[ЕГН]/23.03.2021 г. с предмет ударопогълещата подложка POR 160 с мярка кв.м. и количество 6904,80 лв. по единична цена 11,15 лв. и приспаднати аванси с ДО 0,00 лв. и ДДС 0,00 лв. Представен е ППП за доставка на ударопогълещата подложка по договор № 21-188 от 17.02.2021 г. от 23.03.2021 г. на обект в [населено място], в който е посочена стока за предаване ударопогълещата подложка POR 160 6904,80 m2. Представена е фактура № [ЕГН]/09.04.2021 г. с предмет ударопогълещата подложка POR 160 с мярка кв. м. и количество 6904,80 лв. по единична цена 11,15 лв. и приспаднати аванси с ДО 17,84 лв. и ДДС 3,57 лв. Представен е ППП за доставка на ударопогълещата подложка по договор № 21-188 от 17.02.2021 г. от дата 09.04.2021 г. на обект в [населено място], в който е посочена стока за предаване ударопогълещата подложка POR 160 само 6904,80 m2. Представена е фактура №[ЕГН]/16.04.2021 г. с предмет: съгласно Приемо- предавателен протокол по договор с ДО 34520,00 лв. и ДДС 6904,00 лв. Представено е копие на ППП за действително извършени СМР от дата 16.04.2021 г. - монтаж на ударопогълещата подложка POR 160 6904,00 кв. м.

Установени са следните банкови преводи към доставчика – на 18.02.2021 г. - превод в размер на 50000 лв., на 24.02.2021 г. в размер на 50000 лв., на 25.02.2021 г. в размер на 40000 лв., на 26.02.2021 г. превод в размер на 30000 лв. и на 02.03.2021 г. превод в размер на 14751,04 лв. Посочено е основание „МЕЛМАР ТМ ЕООД проф.фактура [ЕГН]/16.02.2021 аванс за ударопогълещата подложка“. От РЛ не е представена проформа фактура с номер[ЕИК] от 16.02.2021 г.

Съгласно представеното банково извлечение от банковата сметка на „Спортгруп Сървисиз" ЕООД в УниКредит Б. АД и установен превод в размер на 41424 лв. с основание „МЕЛМАР ТМ ЕООД фактура [ЕГН]/16.04.2021 монтаж на ударопогълещата подложка.“

Общата сума на извършените плащания към доставчика е в размер на 226 175,04 лв., от които 184 751,40 лв. с ДДС, представлява заплатената ударопогълещата подложка и 41 424,00 лв., представлява стойността на услугата по монтаж на подложката.

От представените счетоводни регистри е установено, че процесните фактури са намерили отражение в счетоводството на дружеството.

В хода на извършената насрещна проверка от страна на доставчика не са представени поисканите документи и писмени обяснения. При проверка в извършена в информационната система на НАП ревизиращият екип е установил, че „МЕЛМАР ТМ" ЕООД е издало и отразило в дневника за продажби и справка - декларация за съответния данъчен период с получател „Спортгруп Сървисиз" ЕООД 8 броя фактури /л. 58 от адм. дело № 12150/2024 г./ От доставчика не са представени никакви документи във връзка с изпълнение на доставката по процесните фактури, не са представени доказателства за кадрови потенциал, документи за произход на стоката, не е представено обяснение как е извършен транспорта на стоките, къде са доставени и др.

Към ревизията на жалбоподателя са присъединени документи от извършено ревизионно производство на доставчика, от които е установено, че по отношение на „МЕЛМАР ТМ“ ЕООД са констатирани основания за корекция на данъчната основа на получени доставки и данъчния кредит от следните доставчици: „Антов груп – БГ“ ЕООД, „Багри — тон“ ЕООД, „Гленторан Ди“ ЕООД, „Глобус сървиз“ ЕООД, „Дивертън бленд“ ЕООД, „Дракстернат“ ЕООД, „Лейди стор“ ЕООД, „Рестивекс трейд“ ЕООД, „Брендекс Ада“ ЕООД, „ХДХ Кар“ ЕООД, „Бъдекс строй 12“ ЕООД и „Грас хил 2020“ ЕООД. Установено е още, че дружеството има неплатени задължения към НАП в особено големи размери.

В заключение приходният орган е приел, че при установените факти и обстоятелства относно право на ползване на данъчен кредит по горепосочените фактури, издадени от „МЕЛМАР ТМ“ ЕООД с получател „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД данъкът е начислен неправомерно и е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури на осн. чл. 70, ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

По отношение на доставчика „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП -1“ ЕООД в хода на ревизията е установено, че жалбоподателят е включил в дневника за покупки за данъчен период 04.2021 г. и е упражнил право на приспадане на данъчен кредит по една фактура - № 010 от 21.04.2021 г. с предмет „СМР по опис и протокол“.

В дадените от РЛ обяснения по отношения на доставчика „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП -1“ ЕООД е посочено, че *„С фирма ТЕХНО Т. ГРУП-1 ЕООД ни свърза отново управителя на МЕЛМАР ТМ ЕООД, когато в следствие на разговор за ремонтни дейности в нашите складове, той ни предложи да се свържем с негови колеги, които били евтини и работели надеждно. След оглед на място те ни направиха оферта и ремонтираха складове находящи се в Горна М.. Всички проведени от нас разговори и преговори са се провеждали лице в лице, чрез телефон или имейл.“*

От РЛ е представено копие на процесната фактура и протокол № 19 с ДО 86150,08 лв. и ДДС 17230,02 лв. Представено е копие на приемо-предавателен протокол №1 за действително извършени СМР от дата 21.04.2021 г. Акт образец №19 на обект: СМР-обект База Горна М., УПИ /парцел/ III, в квартал 83, на [населено място], Индустриална зона. В ППП са посочени видови ремонтни работи: услуга с челен товарач, демонтаж на улици и водосточни тръби, направа на ламаринена обшивка, доставка, качване и полагане на геотекстил, хидроизолационна мембрана, доставка и монтаж на стълбове за осветление, доставка и монтаж на LED прожектори и окабеляване и други. Представено е извлечение от банковата сметка на „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД в УниКредит Б. АД, от което било видно, че на 13.06.2021 г. е извършен превод в размер на 10000 лв. с основание „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП-1“ ЕООД фактура [ЕГН]/21.04.2021 г. частично плащане за СМР“.

В ревизията е установено от представените оборотни салда по счетоводни сметки за доставчици от страната от 01.02.2021 г. до 31.08.2021 г., че крайното кредитно салдо към доставчик „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП-1“ ЕООД е в размер на 93380,10 лв., което не е платено към доставчика. От РЛ са представени 3 банкови извлечения с преви през месец 11.2021 г., всяко с основание „ФАРМА М. ООД СЪГЛАСНО ТРИСТРАНЕН ПРОТОКОЛ“ и всяко в размер на 10 000 лв.

В хода на ревизията не били установени взаимоотношения между ТЕХНО Т. ГРУП-1 ЕООД, които да установят съществуващи парични задължения на доставчика ТЕХНО Т. ГРУП-1 ЕООД към ФАРМА М. ООД.

В хода на ревизията по отношение на доставчика е установено, че „ТЕХНО ТРЕЙД- ГРУП-1“ ЕООД е издало и отразило в дневника за продажби и справка - декларация за съответния данъчен период с получател „Спортгруп сървисиз“ ЕООД по процесната фактура. Установено е, че доставчикът има назначени лица по трудови правоотношения, като с цел установяване на

положения труд са извършена насрещни проверка на част от тях, при които е установено, че същите отричат да са работили в „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП - 1“ ЕООД, а друга част от лицата не са намерени на декларираните адреси за кореспонденция или не са ангажирали доказателства, удостоверяващи полагането на труд в дружеството.

За да установи от кои лица е положен труда по обектите във връзка с издадената фактура, ревизиращият екип е извършил проверки на лицата, посочени като назначени на трудов договор в „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП - 1“ ЕООД през периода на извършване на доставката - С. Т. С., Г. К. М., С. А. Б.. Установено е, че договорите на лицата са прекратени от дата 10.06.2021 г. с дружество „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП“ ЕООД, като тези лица след прекратяване на договорите им са назначени по трудови правоотношения в „ЕВРО ТРАНСПОРТ-66“ ЕООД, друг пряк доставчик на ревизираното лице.

На С. А. Б. е изготвено ИПДПОЗЛ с № П-16002623107301 -040-001/07.06.2023г. и връчено 09.06.2023г. Получено е следното обяснение - Нямам сключен трудов договор с ТЕХНО Т. ГРУП-1 ЕООД и нямам трудов договор с ЕВРО ТРАНСПОРТ - 66 ЕООД, С. с Булстат[ЕИК], не съм упражнявал трудова дейност в посочените фирми и не съм получавал трудови възнаграждения. Посочените фирми не са познати на задълженото лице и няма контакти с тях.

На Г. К. М. насрещната проверка е извършена от ТД на НАП С., на адрес: [улица], ет.14, стая 5. Изготвено е ИПДПОЗЛ с № П-22221123107708-040-001/08.06.2023 г. и същото е връчено по електронен път на деклариран мейл адрес: [електронна поща] на 08.06.2023 г. След проверка в ИМ на НАП за лицето Г. К. М. е установено, че има подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ, както следва:

- за периода м. 02.2021 г. до м. 04.2021 г. лицето е назначено на трудов договор на длъжност: „Ръководител отдел строителство“ в дружество „ТЕХНО Т. ГРУП-1 г.“ и на 16.06.2021 г. назначено в ЕВРО ТРАНСПОРТ - 66 ЕООД. От лицето не са представени документи и обяснения. По отношение на С. Т. С. насрещната проверка е извършена от ТД на НАП С. приключила с Протокол № П-22221023107658-141-001 /01.08.2023г, при която е установено, че „от години живее на територията на [община]“, обяснения и документи не са представени.

Към ревизията са присединени документи от извършено ревизионно производство на прекия доставчик, от които органите по приходите са установили, че липсват положителни факти на реално съществуване, движение, транспортиране, предаване и приемане на активи.

В заключение органите по приходите са приели, че по отношение на спорната фактура с доставчик „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП - 1“ ЕООД не се установява реалност на доставката и е отказано правото на данъчен кредит. Изтъкнато обстоятелството, че „СПОРТГРУП СЪРВИСИЗ“ ЕООД не е действало добросъвестно и не е взело всички необходими мерки, за да се увери, че не участва в данъчна измама.

По отношение на доставчика „ЕВРО ТРАНСПОРТ - 66“ ЕООД в хода на ревизията е представено копие на фактура №[ЕГН]/10.08.2021 г., издадена от „ЕВРО ТРАНСПОРТ - 66“ ЕООД с предмет на доставка монтаж на ударопоглъщаща подложка POR 160; приемо-предавателен протокол за извършени СМР на обект Тренировъчен мини комплекс по футбол в [населено място]; банкови извлечения за извършено плащане към доставчика на сума в общ размер на 41 424,00 лв. Установено е, че фактурата е отразено в счетоводството на дружеството. От страна на доставчика в хода на ревизията не са представени никакви писмени документи и обяснения, но при проверка в информационната система на НАП е констатирано, че доставчикът отразил в дневника за продажби и справка-декларация процесната фактура. Установено е, че дружеството има неплатени задължения в особено големи размери.

Органите по приходите са установили, че доставчикът „ЕВРО ТРАНСПОРТ-66“ ЕООД

разполага с лица, назначени по трудови правоотношения. В тази връзка са извършени насрещни проверки, обективирани в съответни протоколи. Обяснения са получени само от едно от проверяваните лица, което е заявило, че никога не е работило за посоченото дружество.

Към ревизията са присъединени документи от извършено ревизионно производство на прекия доставчик „ЕВРО ТРАНСПОРТ-66“ ЕООД с обхват на ревизията ДДС за период 01.07.2021 г. - 31.10.2021 г., при която било установено, че дружеството има ползван данъчен кредит по фактури от ри кови доставчици и не му е признато право на приспадане на данъчен кредит по фактурите издадени от „Корпсет БГ“ ЕООД, „Гленторан Ди“ ЕООД, „Престо ХД Трейд“ ЕООД, „Трейд Транс 1991“ ЕООД, „Йордекс Проджекг Ко“ ЕООД в общ размер на 68171,20 лв. През периода на осъществяване на доставката на услуга към „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД и преди него дружеството има основен доставчик - рисково дружество „Корпсет БГ“ ЕООД, а през периода на процесната доставка дружеството няма информация за наети лица по граждански договори, няма информация за притежавани МПС, а по данни от подадени СД по ЗДДС и отчетни регистри се е установило, че „ЕВРО ТРАНСПОРТ-66“ ЕООД декларира основно покупки от контрагенти - дружества с рисков профил.

В заключение органите по приходите са приели, че липсват безспорни доказателства, както от страна на прекия доставчик „ЕВРО ТРАНСПОРТ-66“ ЕООД, така и от страна на ревизираното лице „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД за извършените доставки, поради което на осн. чл. 70, ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по спорната фактура.

Срещу издадения РА е постъпила жалба с вх. №53-06-4859/07.05.2024 г. /л. 86 адм. дело № 12150-2024/ по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-677/10.05.2024 г. по регистъра на дирекция ОДОП С..

Сключено е споразумение /л. 134/ за удължаване срока за произнасяне по жалбата от 01.07.2024 година и срокът е продължен до два месеца, считано от датата на изтичане на срока за произнасяне. Директорът на Д „ОДОП“ - С. се е произнесъл с Решение № 1261 от 13.09.2024 г. Решаващият орган е възприел изцяло констатациите и достигнатите въз основа на тях изводи на ревизиращите органи, вследствие на което е потвърдил РА.

Решението е връчено на 16.09.2024 г. по електронен път (л. 38 от адм. дело № 12150/2024 г.). Жалбата на „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД срещу РА до съда е подадена посредством административния орган на 24.09.2024 г., по което е образувано адм. дело № № 12150/2024 г. по описа на Административен съд – София-град и поставено Решение № 13675 от 22.04.2025 г.

Решение № 13675 от 22.04.2025 г. по адм. дело № № 12150/2024 г. по описа на Административен съд – София-град, с което е обявена нищожност на РА е отменено от Върховния административен съд, първо отделение, първи състав с Решение № 10559 от 29.10.2025 г., постановено по адм. дело № 7090/2025 г. и върнато за ново разглеждане то друг състав, като в мотивите си съдът е приел, че РА не е издаден в противоречие с разпоредбата на чл. 112, ал. 2, т. 2 от ДОПК, поради което не е налице нищожност и първоинстанционният съд следва да извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения акт.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети приобщените към ревизионната преписка писмени документи и електронен носител. Към жалбата до Директора на ОДОП са представени още документи – Заявление от В. А. /л. 98 от адм. дело № 12150/2024 г./ – ръководител на „Динамик ресурс“ ООД, който заявява, че е контролирал и приемал ремонтните работи на ремонт, извършен в склад на жалбоподателя и е извършван от фирма „Техно трейд груп 1“ – заедно с работниците е идвало техническо лице от фирмата – М., който ги е ръководил. Представено е и заявление от Р. Г., който е заявил, че е работил на обект в Горна малина –

ремонтрал е склад, били са около 5 човека. Двете заявления са с нотариална заверка на подписите.

С молба /л. 100 – л. 133 от адм. дело № 12150/2024 г./ са представени от жалбоподателя допълнителни писмени доказателства - товарителници и стокови разписки – 7 броя, фактури и стокови разписки за стоките – ударопоглъщащи подложки.

По искане на жалбоподателя в производството по административно дело № 12150/2024 г., Административен съд – С. – град, първо отделение, 9-ти състав е назначена и приета, без оспорване, съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице М. Н. - Г., която в своето заключение е посочила, че доставките по фактури издадени от „Мелмар ТМ“ ЕООД, и „Евро Транспорт-66“ ЕООД са отразени в счетоводството на жалбоподателя, като разход за материали и услуги, част от СМР за обекти П. и Х. по договори с възложител Български футболен съюз. Полученото СМР за обект База Горна М. /по доставка от „Техно Трейд Груп -1“ ЕООД/, е счетоводно отразено при жалбоподателя, като собствен дълготраен актив по сметка 209 „Други дълготрайни материални активи“ /л. 270 от Приложение № 2 от делото/.

Вещото лице е посочило, че плащането към доставчиците „Мелмар ТМ“ ЕООД, и „Евро Транспорт66“ ЕООД е извършено по банков път. По счетоводни данни на жалбоподателя към 31.08.2021 г. е налице задължение към доставчик „Техно Трейд Груп -1“ ЕООД в размер на 93 380,10 лв. Счетоводството на жалбоподателя по отношение на получените доставки е редовно и правилно заведено. Получените доставки от „Мелмар ТМ“ ЕООД, и „Евро Транспорт-66“ ЕООД са използвани в извършваната от жалбоподателя облагаема дейност , като част от СМР по договори с Български футболен съюз. Установено е, че доставчиците са включили издадените от тях фактури в отчетните си регистри по ЗДДС, а ДДС в издадените фактури е отразен на отделен ред.

В заключението на експертизата е посочено още, че от доставчиците не е представена счетоводна и търговска документация, а видно от представените от жалбоподателя доказателства във връзка с произхода на стоките /л. 101-141/, „Мелмар ТМ“ ЕООД е закупил материалите от Greiner Multifoam Sp.z.o.o, Полша с идентификационен номер по ДДС PLPL21782033. Към фактурите са приложени потвърждения за получаване на доставките. Представени са и копия на товарителници /ЧМР/ и стокови разписки по отношение на придобиването на изкуствена трева от Politan GmbH Германия с идентификационен номер по ДДС DE221021311. По данни от ИС на НАП, процесите ВОП са декларирани от „Мелмар ТМ“ ЕООД.

В заключението е посочено още, че за процесите периоди от 01.02.2021 г. до 31.08.2021 г. в „Евро Транспорт 66“ ЕООД са били назначени 12 лица по трудови правоотношения на длъжност работник строителство, машинен оператор товарачни машини мини и кариери, Работник, подови облицовки и настилки, ръководител транспортна дейност, монтажник, организатор, експедиция/товоро-разтоварна и спедиторска дейност, общ работник строителство и хигиенист. В „Техно Трейд Груп -1“ ЕООД са били назначени 9 лица по трудови правоотношения на длъжност работник строителство, монтажник, машинен оператор и работник поддържае на сгради. В „Мелмар ТМ“ ЕООД е имало 1 лица на трудов договор на длъжност М.. Няма данни за наети други лица и/или данни за превъзлагане на монтажа.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от активнолегитимирано /ревизираното/ лице, до компетентен съд и след изчерпване на процедурата по административното оспорване на РА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на

ревизионния акт, като изследва дали същият е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Видно от описаните по-горе документи, ревизионното производство е възложено и извършено от органи по приходите, които са от ТД на НАП П., докато адресът на ревизираното лице е в [населено място], за което компетентна съгл. ДОПК по правило е ТД на НАП С.. Същевременно и с оглед ТР № 3 от 26.06.2025 г. по ТД № 2 от 2024 г. на ВАС ревизията е възложена от компетентни органи и РА е издаден от компетентни органи по чл. 119, ал. 2 ДОПК, в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 ДОПК. Съгласно ТР № 3 от 26.06.2025 г. не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция. Такъв именно е и настоящият случай.

Споразумението за удължаване на срока за произнасяне на директора на ДОДОП е сключено при спазване на чл. 156, ал. 7 ДОПК. Решението на директора на ДОДОП е също в кръга на правомощията му.

Видно от приложените копия на процесните РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР, както и заповедите, доказващи компетентността на органите, същите са подписани с електронен подпис. Съдът кредитира електронните подписи по аргумент от разпоредбата на чл. 25, т. 1 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на ЕП и на Съвета от 23 юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, в сила от 01.07.2016 г. съгл. чл. 52, както и на чл. 5, т. 2, предл. 2 и 3 от Директива 1999/93/ЕО на ЕП и на Съвета от 13 декември 1999 година относно правната рамка на Общността за електронните подписи, съгласно които правната сила на електронния подпис не може да бъде оспорена на основание, че същият не се основава на квалифицирано електронно удостоверение. Въпреки цитираните разпоредби, ответникът е представил и надлежни доказателства за издадените КЕП на лицата, издали ЗВР, РД и РА и заповедите.

В административното производство не са допуснати нарушения на производствените правила. РД и РА са издадени в сроковете съответно по чл. 117, ал. 1 от ДОПК РА и по чл. 119, ал. 2 ДОПК. Извършените процесуални действия и събраните в хода на административното производство доказателства са подробно описани в РД и РА и не следва да бъдат преповтаряни в настоящото решение.

Относно материалната законосъобразност на РА:

Правният спор по делото се свежда до законосъобразността на РА в частта му, с която на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6/9 и чл. 25 от ЗДДС на жалбоподателя не е признато право на данъчен кредит в общ размер на 61 833,43 лв. за данъчните периоди месец 02.2021 г., месец 04.2021 г. и месец 08.2021 г. по издадени фактури от доставчиците „МЕЛМАР ТМ“ ЕООД, „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП - 1“ ЕООД и „ЕВРО ТРАНСПОРТ - 66“ ЕООД.

Правото на приспадане на данъчен кредит е определено в чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, съгласно който данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка.

Правото на приспадане на данъчен кредит е определено в чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, съгласно който

данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Следователно, правото на приспадане на данъчен кредит във всеки случай предполага наличието на осъществена доставка на стоки или услуги. Освен това чл. 68, ал. 1 от ЗДДС предполага правото на приспадане на данъчен кредит за получени от лицето стоки или услуги по облагаема доставка. Облагаема доставка съгласно чл. 12, ал. 1 ЗДДС е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго. Напълно идентична в тази насока е и разпоредбата на чл. 178 от директивата 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (директивата), съгласно която, за да може да упражни правото си на приспадане, данъчнозадълженото лице трябва да отговаря на следните условия за целите на приспадане в съответствие с член 168, буква а) по отношение на доставката на стоки или услуги, той трябва да притежава фактура, съставена в съответствие с членове 220-236 и членове 238, 239 и 240. От своя страна, съгласно чл. 168, б. а" доколкото стоките и услугите се използват за целите на облагаемите сделки на данъчнозадължено лице, същото има правото, в държава-членка, в която извършва тези сделки да приспадне следното от дължимия данък върху добавената стойност, който то е задължено да плати дължимия или платен ДДС в тази държава-членка по отношение на доставката за него на стоки или услуги, извършена или която предстои да бъде извършена от друго данъчнозадължено лице. Следователно, и съгласно чл. 178, вр. чл. 168 от директивата съществува изискването лицето, което претендира правото на приспадане на данъчен кредит да е получател на доставката или услугата, а другото данъчнозадължено лице да е реалния доставчик на доставката на стока или услуга.

По отношение на последиците от липсата на установяване на действителния доставчик на съответните стоки или услуги следва да се припомни, че режимът на приспадане цели да освободи изцяло стопанския субект от тежестта на дължимия или платения ДДС в рамките на цялата му икономическа дейност. Общата система на ДДС гарантира неутралитет от гледна точка на данъчната тежест на всички икономически дейности, независимо от техните цели и резултати, при условие че самите тези дейности по принцип подлежат на облагане с ДДС (в този смисъл решение от 11 ноември 2021 г., Ferimet, C-281/20). Както СЕС многократно е постановявал, предвиденото в член 167 и сл. от Директива 2006/112 право на приспадане е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано, когато материалноправните и формалните изисквания или условия, от които това право зависи, са изпълнени от желаещите да го упражнят данъчнозадължени лица (решение от 11 ноември 2021 г., Ferimet, C-281/20). Макар член 273, ал. 1 от Директива 2006/112 да предвижда, че държавите членки могат да наложат - наред с предвидените в тази директива задължения - и други задължения, които те считат за необходими за осигуряване на правилното събиране на ДДС и предотвратяване на избягването на данъчно облагане, приетите от държавите членки мерки все пак не трябва да надхвърлят необходимото за постигането на тези цели. Поради това съответните мерки не могат да бъдат използвани по такъв начин, че систематично да поставят под въпрос правото на приспадане на ДДС, а следователно и неутралността на ДДС (решение от 11 ноември 2021 г., Ferimet). Така СЕС е приел, че основният принцип на неутралност на ДДС налага приспадането му за получени доставки да бъде допуснато, ако са изпълнени материалноправните условия, дори и данъчнозадължените лица да не са изпълнили някои формални условия (в този смисъл решение от 11 ноември 2021 г., Ferimet, C-281/20). Следователно, щом разполага с информацията,

необходима да се установи, че материалноправните условия са изпълнени, данъчната администрация не може да наложи във връзка с правото на данъчнозадълженото лице да приспадне този данък допълнителни условия, които могат да доведат до осуетяване на упражняването на това право (решение от 11 ноември 2021 г., Ferimet, С-281/20). Това би могло обаче да не е така, ако вследствие на нарушението на формалните изисквания се възпрепятства представянето на сигурни доказателства за изпълнението на материалноправните изисквания (решение от 11 ноември 2021 г., Ferimet, С-281/20). Такъв би могъл да е случаят, когато във фактурата за стоките или услугите, във връзка с които е упражнено правото на приспадане на ДДС, не е посочен действителният доставчик, ако това възпрепятства установяването на този доставчик, а оттам и определянето дали той има качеството на данъчнозадължено лице, тъй като това качество представлява едно от материалноправните условия за правото на приспадане на ДДС (решение от 11 ноември 2021 г., Ferimet). В този контекст следва да се подчертае, от една страна, че данъчната администрация не може да сведе проверката единствено до самата фактура. Тя трябва да вземе предвид и допълнителната информация, предоставена от данъчнозадълженото лице. От друга страна, именно данъчнозадълженото лице, което иска приспадането на ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това.

При липса на нормативна уредба, която да въвежда изисквания за съставянето на определен тип документи, доказващи осъществяването на относимите в тази връзка факти и обстоятелства, преценката дали една доставка е действително извършена, се гради на съвкупния анализ на всички събрани по делото доказателства и в тази връзка настоящият съдебен състав не споделя изводите на ревизиращите органи, че липсва реална доставка по фактурите, издадени от доставчика „МЕЛМАР ТМ“ ЕООД, като данъчно задълженото лице е доказало реалността на доставката.

В случая ответникът твърди, че ревизираното дружество не доказва реалното получаване на ударопогълщаща подложка и услуги /монтаж на ударопогълщаща подложка, тъй като доставчикът не разполага с кадрови потенциал, притежаващ квалификация и опит в областта на строителството, както и с технически потенциал - машини и съоръжения и строителни материали за реализиране на възложените дейности. Наведени са доводи, че липсва информация кои точно са лицата, извършили услугите и с каква квалификация са същите. По отношение на фактурираните стоки са изложени аргументи, че липсва информация както за произхода на ударопогълщащата подложка, така и такива за транспортирането ѝ. Изтъкнато е, че жалбоподателят е действал недобросъвестно и не е взел всички мерки, за да се увери, че не участва в данъчна измама. Твърди, се че са представени документи, които дублират извършените дейности и не кореспондират с реално извършените дружеството.

По делото е безспорно установено наличието на подписан между страните договор № 21-188 от 17.02.2021 г. /л. 147 от Приложение № 1/ за доставка и монтаж на ударопогълщаща подложка между „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД като възложител и „МЕЛМАР ТМ“ ЕООД, както и анекс към него, с който се променя количеството за монтаж от 13808 кв.м. на 6904 кв. м. по ед. цена 5 лв. без ДДС. Органите по приходите са приели, че в случая липсват информация както за произхода на ударопогълщащата подложка, така и такива за транспортирането ѝ, но от страна на жалбоподателя са представени писмени доказателства /л. 101-141 от дело адм. № 12150-2024/, изцяло игнорирани от органа, а именно – фактури, видно от които „Мелмар ТМ“ ЕООД е закупил материалите от Greiner Multifoam Sp.z.o.o, Полша с идентификационен номер по ДДС PLPL21782033. Към фактурите са приложени потвърждения за получаване на доставките. Представени са и копия на товарителници /ЧМР/ и стокони разписки по отношение на придобиването на изкуствена трева от Politan GmbH Германия с идентификационен номер по

ДДС DE221021311. По данни от ИС на НАП, процесите ВОП са декларирани от „Мелмар ТМ“ ЕООД. При извършена от съда служебна справка в публично достъпни електронни източници, включително официални корпоративни публикации, относно дейността и собствеността на германското дружество Polytan GmbH се установява, че дружеството е производител на системи за изкуствена трева и синтетични спортни настилки. Компанията е със седалище в Б., Б., и е дъщерно дружество на Sport Group Holding GmbH. Не са представени доказателства от страна на данъчния орган, оборващ констатациите в така представените от РЛ частни документи, поради което настоящата съдебна инстанция приема, че са истински и следва да се приемат като такива, доказващи реалност на доставката по спорните фактури.

От приетото заключение на ССЧЕ се установява, че получената доставка от „Мелмар ТМ“ ЕООД е използвана в извършваната от жалбоподателя облагаема дейност, като част от СМР по договори с БФС. Действително, както органът по приходите е установил, в представените по делото приемо-предавателни протоколи за ударопогълщаща подложка POR 160 между жалбоподателя и доставчика „Мелмар ТМ“ ЕООД не са посочени лицата, подписали протоколите, но последното само по себе си не може да обоснове, че стоката не е предадена, доколкото останалите доказателства по делото показват, че доставка е извършена и фактурите отразяват действително данъчно събитие. Още повече, че приемо-предавателните протоколи съдържат подписи и печати на двете страни.

Не без значение е безспорно установения факт, потвърден и от приетата по делото ССЧЕ, че получените доставки - ударопогълщаща подложка 2 x 6904 кв. м. за обект П. и Х. е отразена в счетоводството на жалбоподателя, като закупен материал по дебита на счетоводна сметка 302 „Материали“. На 31.07.2021 г. материалите са изписани, като вложени в обекти БФС /Дебит сметка 601 „Разходи за материали“ /Кредит сметка 302“Материали“ /л.270/. Монтажът на ударопогълщаща подложка POR 160 общо 6904,00 кв. м. по фактура № [ЕГН]/16.04.2021 г. е отразен в счетоводството на жалбоподателя, като текущ разход за получени услуги /сметка 602/. За извършеното заплащане към доставчика по банков път, в счетоводството на жалбоподателя са съставени счетоводни кореспонденции: Дебит сметка 401 „Доставчици“ /Кредит сметка 503 „Разплащателна сметка в лева“. Фактурите са редовни, включени в съответните регистри и са разплатени по банков път, което също е индичия за реалното изпълнение на услугите.

За да обоснове липса на доставка от „МЕЛМАР ТМ“ ЕООД, органът по приходите се позовава и на обстоятелството, че същият не представя в хода на ревизията никакви документи и обяснения, въпреки извършените насрещни проверки, но непредставянето на документи и обяснения от доставчика, както и липсата на данни, посочено като основание за отказа в РА и РД, също не може само на това основание да обоснове отказ за признаване на данъчен кредит. Непредставянето на данни и обяснения от доставчика не може да обоснове автоматичен извод за липсата на технологична кадрова и материална обеспеченост. Преки доказателства, подкрепящи този извод, не са представени от ревизиращия екип.

Ответникът твърди, че от ревизираното лице са представени документи, които дублират извършените дейности и не кореспондират с реално извършените дружеството, но не излага никакви конкретни доводи в тази посока, нито в хода на ревизионното, нито в хода на съдебното производство. В случай, че се има предвид представените от ревизираното лице договори и фактури за извършени дейности по техническо ръководство, монтаж, разчертаване на изкуствена трева на обекти в К., П., Х. и С. от дружеството – „ДИНАМИК РЕСУРС“ ООД, то съдът приема, че такова дублиране не може да се приеме, че е налице. В случая спорната доставка е изцяло конкретизирана от представените по делото доказателства, а именно - ударопогълщащата подложка – предмет, който не присъства в представените по преписката документи с доставчик

„ДИНАМИК РЕСУРС“ ООД. /л. 255 от Приложение № 2 по делото/.

За да обосноват липса на реална доставка от „Мелмар ТМ“ ЕООД, органите по приходите се позовават и на това, че доставчикът има неплатени задължения към НАП в особено големи размери, а жалбоподателят не е проявил грижата на добрия търговец при сключването на сделка. Следва да бъде изтъкнато, че както СЕС сочи в практиката си (Решение от 6 септември 2012 г. по дело С-324/11, както и Решение от 21 юни 2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11), добросъвестният получател по облагаема с ДДС доставка на стоки или услуги не следва да бъде санкциониран с отказ на право на данъчен кредит поради нарушения или недобросъвестност на неговия доставчик. Непредставянето на доказателства за обезпеченост за изпълнение на услугата от страна на преките доставчици, при наличието на данни за безспорно изпълнени услуги, не следва да лишава ревизираното дружество от предоставеното му от закона право на данъчен кредит в размер на начисления ДДС по издадената фактура.

Също така, от данните в РА не може да се приеме, че по отношение на никоя от процесните фактури са налице данни, които да сочат на измама по смисъла на правото на ЕС в областта на косвеното данъчно облагане. Дори и да се приеме обстоятелството за недоказана кадрова обезпеченост за извършване на доставката, то само наличието на това обстоятелство, без доказано и твърдяно обстоятелство от органите по приходите на данъчна измама не е достатъчно, за да обоснове отказа за правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури. Според постоянната съдебна практика правото на данъчнозадължените лица да приспаднат от ДДС, на който са лица платци, дължимия или платения ДДС за закупени от тях стоки или за получени от тях услуги, използвани за целите на техните облагаеми доставки, представлява основен принцип на общата система на ДДС. Съдът на Европейския съюз вече се е произнесъл, че проверката за наличието на облагаема доставка трябва да се осъществи в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, като се извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по конкретния случай (този смисъл решения от 6 декември 2012 г., Б., С-285/11, т. 31 и 32, и от 31 януари 2013 г., Строй транс С-642/11, т. 45). Въпреки това обстоятелството, че съответните услуги не са били доставени от издателя на фактурите или неговия подизпълнител, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимия персонал и материали не е достатъчно, за да се приеме, че не е налице доставка на разглежданите стоки и да се изключи правото на приспадане, тъй като това може да се дължи както на прикриване с измамна цел на доставчиците, така и на просто използване на други подизпълнители (в този смисъл е решение от 6 септември 2012 г., дело С-324/11-Gabor Toth).

В тази връзка следва да се посочи и че дори да не е доказано, че предмета на доставката е реализиран именно от издателя на фактурата, при доказаното получаване на този предмет от получателя на фактурата, следва да е установено, че получателят е знаел това и че процесната фактура е издадена единствено с цел ревизираното дружество – получател по нея да упражни право на приспадане. Това произтича от задължителното тълкуване на разпоредби на Директивата за ДДС в съдебната практика на Съда на ЕС. Съгласно Решение от 22 октомври 2015 година по дело С-277/2014 г. на Съда на ЕС е прието, че разпоредби на Директивата за ДДС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, като тази по главното производство, която не признава на данъчнозадълженото лице право да приспадне данъка върху добавената стойност, дължим или платен по получени от него доставки на стоки, когато фактурата е издадена от лице, което с оглед на предвидените от тази правна уредба критерии следва да се счита за несъществуващо, и не може да се установи кой е действителният доставчик на стоките, освен ако въз основа на обективни данни и без да се изисква от данъчнозадълженото лице да е извършило проверки, които не са негова задача, е било установено, че това данъчнозадължено лице е знаело

или е трябвало да знае, че посочената доставка е част от измама с данъка върху добавената стойност, което следва да се провери от запитващата юрисдикция. По настоящата ревизионната преписка категорично не са установени данни за данъчна измама или злоупотреба с право, а следователно не са установени и основания по т. 1 от диспозитива на решение по дело С-18/13, за да бъде отказано правото на приспадане на данъка на жалбоподателя.

С оглед на изложеното настоящият състав намира, че за „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД, като получател по фактурите, издадени от „МЕЛМАР ТМ“ ЕООД през м. 02.2021 г. и м. 04.2021 г., са налице материалноправните предпоставки за възникване на правото на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69. ал. 1. т. 1 от ЗДДС във връзка чл. 6/9 и чл. 25 от ЗДДС, поради което незаконосъобразно му е отказано такова в размер на 37 699,41 лв., поради което в тази част РА следва да бъде отменен.

По отношение на доставчика „ЕВРО ТРАНСПОРТ-66“ ЕООД, за да обоснове липса на реална доставка по фактура № [ЕГН]/10.08.2021 г., ревизиращият орган е приел, че същият е рисково дружество, с големи задължения към републиканския бюджет, липсва информация за материално-техническа обезпеченост на доставчика, с част от лицата, назначени по трудов договор не са се свързали, а други отричат да са работили за доставчика.

В случая настоящият съдебен състав не споделя изводите на органите по приходите в тази му част. Както бе посочено по-горе в настоящото решение, преценката дали една доставка е действително извършена, се гради на съвкупния анализ на всички събрани по делото доказателства.

За да обоснове реалност на доставката, от жалбоподателя е представено копие на процесната фактура /л. 228 от Приложение № 2/ с предмет - монтаж на ударопоглъщаща подложка POR 160. Представено е копие на приемо-предавателен протокол /ППП/ №1 за действително извършени СМР от дата 06.08.2021 г. на обект - тренировъчен мини комплекс по футбол [населено място]. В ППП е посочено описание на изпълнени и подлежащи на плащане СМР - монтаж на ударопоглъщаща подложка POR 160 – 6904 кв.м. Последният съдържа подпис и печат и на двете страни.

По делото е доказано безспорно извършено пълно плащане по фактурата. Последното е извършено по банков път, както следва - на 14.09.2021 г. в размер на 8000,00 лв., на 16.09.2021 г. превод в размер на 9500,00 лв., на 04.10.2021 г. превод в размер на 9000,00 лв., на 07.10.2021 г. превод в размер на 9000 лв., всички с основание: частично плащане и на 12.10.2021 г. превод в размер на 5924,00 лв. доплащане по фактура № 5/10.08.2021 г.

Установено е безспорно, потвърдено и от ССЧЕ по делото, че жалбоподателят е отразил в счетоводството си полученото СМР за обект Х. /по доставка от „Евро Транспорт 66“ ЕООД/, като текущ разход за основната дейност по сметка 602“Разходи за външни услуги“/л. 274 от Приложение № 2/. По данни от информационната система на НАП, е установено също, че „Евро Транспорт 66“ ЕООД е издал и отразил в дневника си за продажби и СД по ЗДДС за съответния данъчен период, фактура № 5/10.08.2021г. с получател „Спортгруп сървисиз“ ЕООД т.е. налице е пълно счетоводно отразяване на доставката, което представлява индиция за реалност на доставката.

За да обоснове липса на доставка, както бе посочено по-горе, органът по приходите е направил заключение за липса на кадрова обезпеченост, доколкото с част от лицата, назначени по трудов договор не са се свързали, а други отричат да са работили за доставчика. Тук отново следва да бъде изтъкнато, че безпечеността на доставчиците – материално-техническа и кадрова, не е предпоставка за правото на приспадане на данъчен кредит и в този смисъл е съдебната практика на Съда на ЕС - решение по дело С-324/11, решение по съединени дела С-80/11 и С-142/11 и

решение С-18/13“. Липсата на обезпеченост на доставчика не може да рефлектира върху правото на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставките, освен ако приходната администрация или съдът не установят, че е налице данъчна измама с участието и/или със знанието на получателя по доставките“. Или иначе казано, липсата на обезпеченост на доставчиците – материално-техническа и кадрова, не обуславя извод за отказ от право на приспадане на данъчен кредит освен ако не е налице данъчна измама. Още повече, че в случая от наличната по делото справка за актуалното състояние на всички трудови договори на „Евро Транспорт 66“ ЕООД /л. 383 от Приложение № 3/, видно от която за процесните периоди от 01.02.2021 г. до 31.08.2021 г. в дружеството са били назначени 12 лица по трудови правоотношения на длъжност работник строителство, машинен оператор товарачни машини мини и кариери, Работник, подови облицовки и настилки, ръководител транспортна дейност, монтажник, организатор, експедиция/товоро-разтоварна и спедиторска дейност, общ работник строителство и хигиенист. Всяка от длъжностите кореспондира на извършените дейности по спорната доставка.

Съдът приема, че в случая от жалбоподателя е доказана и последваща реализация на доставката. Представен е договор № 20-187/2 от дата 16.12.2020 г. за проектиране и изпълнение на открит обект за спортна дейност „Тренировъчен миникомплекс по футбол“ в П. между БФС като възложител и „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД като изпълнител. Предмет на договора е проектиране и изпълнение на открит обект за спортна дейност - „Тренировъчен миникомплекс по футбол“ П., е площ 8354 кв. м., находящ се в П., кв. И.. Представен е договор № 20-187/4 от дата 07.07.2021 г. за проектиране и изпълнение на открит обект за спортна дейност „Футболен терен“ в Х. между БФС като възложител и „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД като изпълнител. Предмет на договора е проектиране и изпълнение на открит обект за спортна дейност „Модернизация и ремонт на спортен комплекс "М.", УПИ I, кв. 172, [населено място]", находящ се в [населено място]. Представени са също така два приемо-предавателни протокола между жалбоподателя и БФС към съответните договори.

Не без значение е обстоятелството, че жалбоподателят е отчетел и признал приходи от СМР по договори с възложител БФС в размер на 351 700,00 лв. /счетоводна сметка 7031 - Приходи от строителни дейности/.

Всички документи не са оспорени от страна на данъчния орган, носят подписите както на РЛ, така и на доставчика и по този начин удостоверяват в правната действителност, че визираните в тях волеизявления на подписаните ги страни са се осъществили. Не са представени доказателства от страна на данъчния орган оборващ констатациите в представените от РЛ частни документи, поради което настоящата съдебна инстанция приема, че са истински и установяват извършените от доставчика услуги и приемането им от РЛ.

Тук аналогично на изложеното по-горе за доставчика „Мелмар ТМ“ ЕООД, следва да бъде посочено, че дори да не е доказано, че предмета на доставката е реализиран именно от издателя на фактурата, при доказаното получаване на този предмет от получателя на фактурата, следва да е установено, че получателят е знаел това и че процесната фактура е издадена единствено с цел ревизираното дружество - получател по нея да упражни право на приспадане. Доказателствената тежест относно установяването на фиктивност на сделката лежи върху приходните органи, които в случая не са ангажирали годни и достатъчни доказателства в тази насока.

С оглед на изложените по-горе правни констатации в настоящото решение във връзка с правото на приспадане на данъчен кредит и с оглед съвкупната преценка на наличните доказателства, съдът приема, че неправилно на осн. чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на „СПОРТГРУП СЪРВИСИЗ“ ЕООД данъчен кредит в размер на 6 904 лв. по фактура

№[ЕГН]/10.08.2021 г., издадена от „ЕВРО ТРАНСПОРТ - 66“ ЕООД, поради което РА следва да бъде отменен в тази му част.

По отношение на доставчика „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП-1“ ЕООД, за да обосноват липса на реална доставка по фактура № [ЕГН]/21.04.2021 г. в размер на 17 230,02 лв., органът по приходите е посочил, че в представено само копие на фактурата /л. 191 – 192 от Приложение № 2/, а протоколът към нея не е подписан от страните, не е доказана кадрова обезпеченост на доставчика и няма доказателства как са осигурени и доставени строителните материали, липсва доказано плащане по фактурата. В тази част съдът споделя изводите на ответника и счита жалбата за неоснователна.

За да ползва данъчен кредит, жалбоподателят следва да докаже материално-правните предпоставки по ЗДДС за възникване и упражняване на правото на приспадане. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти. При условията на главно пълно доказване „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД по отношение на фактура № [ЕГН]/21.04.2021 г. с доставчик „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП - 1“ ЕООД не успя да се справи с тази доказателствена задача в настоящото производство.

Съдът приема, че липсват безспорни доказателства, както от страна на прекия доставчик „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП-1“ ЕООД, така и от страна на ревизираното лице „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД за извършените доставки. Няма информация относно налични компетентности от страна на доставчика „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП-1“ ЕООД в областта на строителството, инженерната дейност, не е установено кои лица извършвали дейностите. Не се установява пълно плащане по фактурата, а само такова за 10 000 лева. Наличието на частично плащане на малка част от сумата чрез превод по сметка на доставчика и частични преводи към трето лице „ФАРМА МУНДО“ ООД, за което не са установени договорни и/или други взаимоотношения – жалбоподателят не ангажира никакви доказателства в тази посока, а в процесната фактура като начин на плащане е посочена единствено банковата сметка на доставчика „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП-1“ ЕООД.

Предмет по доставката са различни по вид СМР - услуга с челен товарач; натоварване и извозване на земни маси; натоварване, транспорт и извозване на строителни отпадъци; демонтаж на ламаринена обшивка: демонтаж на улуци; почистване на покрив; доставка и монтаж на отдушник за покрив; доставка и монтаж на крепежни елементи; грундиране; боядисване; доставка и монтаж на LED прожектори и окабеляване и други. От страна на ответника са представени единствено копие на фактура и приемо-предавателен протокол /л. 192 от Приложение № 2/, който дори не е подписан от страните. Съгласно обичайната търговска практика, за да защити собствените си икономически интереси, добронамереният търговец би предприел всякакви законосъобразни действия за с цел представяне на необходимите доказателства. Нещо повече, оспорващият търговец е с основен предмет на дейност изграждане на спортни площадки, игрища, стадиони, което се припокрива частично с извършените СМР услуги, следователно е напълно запознат с изискванията за доказване на реалност на стопанската операция, която да доведе до позитивно за него упражняване на правото на данъчен кредит. Така представените писмени обяснения /л. 98 – 99 от адм. дело № 12150/24 г./ от В. А. и Р. Г. не са достатъчни, за да обосноват реалност на доставката. Още повече, че нито един от тях не заявява, че е работил за дружеството доставчик.

В тази връзка, правилно на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 17 230,02 лв. по фактура № [ЕГН]/21.04.2021 г., издадена от „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП – 1“ ЕООД, поради което е тази част жалбата срещу РА следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид гореизложеното, съдът намира жалбата за частично основателна по отношение

фактурите, издадени от доставчика „МЕЛМАР ТМ“ ЕООД за периодите м. 02 и м. 04 2021 г., по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 37 699, 41 лева, както и по отношение на фактура № [ЕГН]/10.08.2021, издадена от доставчика „ЕВРО ТРАНСПОРТ-66“ ЕООД за периода м. 08 2021 г., по която е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 6 904 лв., поради което РА следва да бъде отменен в тази му част като незаконосъобразен. Следва да бъде отменен РА и в частта, с която се установяват прилежащите към посочените фактури лихви, като общата сума на главница и лихва е в размер на 57 656,16 лева.

Жалбата като неоснователна и недоказана, следва да бъде отхвърлена по отношение на фактура № [ЕГН]/21.04.2021 г., издадена от доставчика „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП-1“ ЕООД, по която е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 17 230,02 лв.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 160 ДОПК на всяка от страните следва да се присъдят направените по делото разноски. На осн. чл. 226, ал. 3 от АПК се дължат и направените разноски пред Върховния административен съд по адм. дело № 7090/2025 г., както и сторените пред АССГ по адм. дело № 12150/2024 г.

От страна на жалбоподателя е представен списък на разноските /л. 13/ по делото, с който се претендират 50 лева – държавна такса, 1000 лева - депозит за вещо лице, както и адвокатски хонорар за всяка от инстанциите – 8 640 лв. или общо адвокатско възнаграждение – 25 920 лв. От страна на ответника е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. При съобразяване с чл. 8, ал.1, вр. с чл. 8, ал. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, приетото в решение от 25.01.2024 г. по дело С - 438/22 на СЕС, уважената част, както и с фактическата и правна сложност на делото, в полза на жалбоподателя следва да се присъди размерът от 6 200,00 лв. само по производството по адм. дело № 12150/2024 г. пред АССГ, а по настоящото производство и Върховния административен съд по адм. дело № 7090/2025 г. да се присъди редуцирана сума в размер на 3000 лв. за всяко производство или общо адвокатско възнаграждение в размер на 12 200,00 лв.

С оглед изложеното, ответникът следва да заплати на „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД общата сума от 12 950,77 лв., от които държавна такса и депозит за вещо лице в размер на 750,77 лв., съобразно уважената част от жалбата и 12 200 лв. адвокатско възнаграждение. Предвид влизането на Република България в еврозоната от 01.01.2026 г., сумата, изчислена по курса на БНБ за едно евро - 1.95583 лева, или 6 621,62 евро.

В полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, съобразно неуважената част от жалбата както следва: 2 023,62 лв. за производствата по адм. дело № 12150/2024 г. пред АССГ, а за производствата пред Върховния административен съд и за настоящото производство по 1000 лева юрисконсултско възнаграждение. Общата сума е в размер на 4 207,50 лева, от които държавна такса в размер 183,88 лева, съобразно неуважената част от жалбата и юрисконсултско възнаграждение в размер на 4 023,62 лева. Сумата следва да бъде присъдена в полза на НАП по аргумент от чл. 2, ал. 2 ЗНАП във връзка с § 1, т. 6 ДР АПК, предвид влизането на Република България в еврозоната от 01.01.2026 г. изчислена по курса на БНБ за едно евро - 1.95583 лева, или 2 151,26 евро.

Воден от горното и на основание чл. 160 от ДОПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 20-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221723006117-091-001 от 23.04.2024 г., потвърден с Решение №

1261 от 13.09.2024 г. на директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика" [населено място] при ЦУ на НАП, в частта с която на „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД са установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 02, м. 04 и м. 08.2021 г. в общ размер на 44 603,41 лева и на начислените лихви за забава в общ размер на 13 052,75 лева, произтичащи от непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от доставчика „МЕЛМАР ТМ“ ЕООД и от доставчика „ЕВРО ТРАНСПОРТ-66" ЕООД.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221723006117-091-001 от 23.04.2024 г., потвърден с Решение № 1261 от 13.09.2024 г. на директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика" [населено място] при ЦУ на НАП, в частта, с която на „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД е установено задължение по ЗДДС в размер на 17 230,02 лв. по фактура № [ЕГН]/21.04.2021 г., издадена от доставчика „ТЕХНО ТРЕЙД ГРУП-1" ЕООД, както и прилежащата лихва в размер на 5 749,74 лева.

ОСЪЖДА „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 2 151,26 евро /две хиляди сто петдесет и едно евро и деветдесет и шест евроцента/, разноски по делото.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „Спортгруп Сървисиз“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] сумата от 6 621,62 евро /шест хиляди шестстотин двадесет и едно евро и шестдесет и две евроцента/ разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от връчването на преписи на страните.

СЪДИЯ: